

El jurat de

ha decidit atorgar **el 1er premi en categoria júnior** del certamen literari

Anatomia de l'esperança

a en Mateu Prat i Solà

de Santa Eulàlia de Riuprimer (Osona)

Microtext

L'Aleix es va aixecar del llit i als seus peus es va trobar un sobre de color vermell, amb una firma pintada amb un color daurat brillant que deia el seu nom, Aleix.

Cada dia des de feia una setmana, l'Aleix es trobava un sobre roig als seus peus, amb un paper a dins, on cada dia hi havia una sola frase: "agafa l'autobús d'hora avui", "no confiïs en la noia del mocador violeta", o "no contestis a la trucada del fix". Al principi semblaven no tenir sentit, però l'Aleix les seguia al peu de la lletra, confiant cegament en qui deixava aquelles notes.

L'esperança que algun dia un d'aquells consells li poden salvar la vida

l'impulsava a creure en qui les deixava, tot i que, fent una anatomia de l'esperança, simplement es preocupava pel que li podia passar, i la nota era un salvador. Un dia, dins el sobre hi havia un foto d'un home amb barba i només un braç.

Quan va sortir de casa a punt d'agafar el bus, just al davant hi havia aquell home. Li va dir: "Encara hi ets a temps" -va mirar el bus i va dir: "Jo no vaig llegir l'última nota".

Un cotxe va arribar a tota velocitat i va xocar contra l'autobús.